

IT-інфраструктура електронних управлінських послуг майбутнього буде базуватись на: хмарних технологіях, які дозволяють скоротити час надання управлінських послуг; використанні підходу «Великі дані», що дозволяє ефективно використовувати дані для прийняття зважених рішень; забезпеченні безпеки, дозволяє захистити дані та зменшити ризики. Нові технології надання електронних управлінських послуг дозволяють позбутися: «бюрократизації» управління; застарілих методів планування; перенасичення паперовою документацією; корупційних ризиків; затягування термінів виконання послуг; невідповідності розміру витрат на здійснення послуг і реального обсягу необхідних ресурсів.

*ДУБОВА Світлана Володимирівна,
м. Київ*

ОПТИМІЗАЦІЯ ЗМІСТОВНОГО НАПОВНЕННЯ КУРСУ «ІНФОРМАЦІЙНИЙ МЕНЕДЖМЕНТ»: НА ПРИКЛАДІ OSINT

Вибухове зростання кількості та якості інформації обумовлює необхідність все більш інтенсивної оптимізації моделей підготовки тих фахівців, що безпосередньо задіяні в процесах створення, зберігання, управління інформацією або складовими цих процесів. Це безумовно відноситься і до підготовки документознавців для яких одним з предметів традиційної діяльності є робота з документним потоком (документованою інформацією) на всіх життєвих циклах його існування (або його складових). Значна кількість курсів, які сьогодні викладаються, як курси документознавчого циклу, є значною мірою практично орієнтованими та зосереджені на окремих питаннях управління документним потоком. При цьому сучасні документознавці, якщо вони хочуть зберігати конкурентну спроможність на ринку праці мають отримувати і комплексне бачення сутності сучасних інформаційних процесів та свого місця в них.

Одним з таких системних та інтегруючих курсів є, безумовно, курс з *«Інформаційного менеджменту»*, який дає цілісне та глибинне розуміння

процесами управління інформацією (зокрема, створення та управління внутрішніми інформаційними потоками, практики їх сегментування та визначення місця та значення кожного з них в загальній інформаційній системі організації, створення та управління зовнішніми комунікативними потоками та створення сприятливого комунікативного середовища для організації).

Водночас, маємо звернути увагу, що в межах цього курсу все більшого значення набуває акцентування на механізмах, не просто збору та обробки інформації, однак, створення якісного нового знання та інформації, що дозволяє приймати стратегічно вивірені та правильні рішення. Однією з важливих технологій глибокого збору різнорівневої та різноформатної інформації, а також утворення/формування на її базі принципово нового знання є технологія OSINT. Відповідно до Закону США «National Defense Authorization Act for Fiscal Year 2006» [1], OSINT (*Open Source INTelligence* – розвідка за відкритими джерелами) – це розвідка, що здійснюється шляхом збору, обробки та передачі цільовому адресату інформації з загально доступних відкритих джерел з метою вирішення конкретних завдань розвідки. Розвідка відкритих джерел є значущим напрямом розвідувальної діяльності, який повинен бути інтегрований в розвідувальний цикл для гарантій того, що особи, які приймають рішення, формують політичний курс, цілком і повністю проінформовані. Розповсюдження та використання перевіреної інформації з відкритих джерел дає змогу здійснювати обмін такою інформацією, оскільки при її добуванні не використовуються приховані методи та секретні джерела. Америка та її зарубіжні союзники можуть спільно використовувати інформаційні документи на базі OSINT, оскільки вони не носять секретного характеру.

Відповідно, до *відкритих (публічних) джерел*, які є **першочерговими** постачальниками інформації для OSINT належать [2]:

- широкодоступні дані та інформація;
- цільові комерційні дані;
- окремі експерти;

- «сіра література», яка складається з записаної інформації що створена в приватному секторі, уряді, науковому середовищі.

Додаткові категорії джерел інформації:

- Медіа (журнали, радіо, телебачення, інформація, що розміщена в мережі Інтернет);
- публічні дані (урядові звіти, а також офіційні дані про бюджет та демографію, урядові дебати, прес-конференції та промови);
- інформація отримана із професійних та наукових джерел (конференції, симпозіуми, професійні об'єднання, наукові журнали, дисертації (а також тези), експерти);
- комерційні дані (комерційні знімки);
- «сіра література» (звіти про мандрівки, робочі документи, дискусійні документи, неофіційні урядові документи, наукові записи, препринти, дослідницькі звіти, дослідження, а також маркетингові дослідження).

Опанування майбутніми фахівцями документознавцями зазначених навичок роботи з відкритими ресурсами істотно розширює для них межі подальшої професійної діяльності, роблячи їх потенційними співробітниками не лише відділів в різноманітних установах де вони будуть відповідати за управління документними потоками, однак, системними аналітиками чий практичні навички дозволяють використати їх у сфері конкурентної розвідки (приватний сектор) або різних секторів традиційної (державної) розвідки.

ЛІТЕРАТУРА:

1. Кожушко О.О. Розвідка відкритих джерел інформації (OSINT) у розвідувальній практиці США .- [Електронний ресурс].- режим доступу: <http://jrnl.nau.edu.ua/index.php/IMV/article/viewFile/3264/3217>
2. Open Source Intelligence (OSINT): Issues for Congress. - [Електронний ресурс]. – Режим доступу: <https://www.fas.org/sgp/crs/intel/RL34270.pdf>